BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. kovo 15 d.*

Byloje T-50/09

Ifemy's Holding GmbH, įsteigta Miunchene (Vokietija), atstovaujama advokato H.-G. Augustinowski,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą A. Folliard-Monguiral,

atsakovę,

kita procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šalis:

Dada & Co. Kids Srl, įsteigta Prate (Italija),

* Proceso kalba: anglų.

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2008 m. lapkričio 27 d. VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 911/2008-4), susijusio su protesto procedūra tarp *Ifemy's Holding GmbH* ir *Dada & Co. Kids Srl*,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas N. J. Forwood (pranešėjas), teisėjai J. Schwarcz ir A. Popescu,

kancleris E. Coulon,

susipažinęs su 2009 m. vasario 3 d. Teismo kanceliarijoje pateiktu ieškiniu,

susipažinęs su 2009 m. gegužės 18 d. Teismo kanceliarijoje pateiktu VRDT atsakymu į ieškinį,

atsižvelgęs į 2009 m. birželio 26 d. sprendimą, kuriuo atsisakoma leisti pateikti dubliką,

atsižvelgęs į tai, kad nė viena šalis per mėnesį po to, kai pranešta apie rašytinės proceso dalies pabaigą, nepateikė prašymo surengti teismo posėdį ir todėl, vadovaudamasis teisėjo pranešimu ir taikydamas Teismo procedūros reglamento 135 a straipsnį, nusprendęs priimti sprendimą be žodinės proceso dalies,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2006 m. gegužės 24 d. *Dada & Co. Kids Srl* (toliau – paraišką pateikęs asmuo), remdamasi iš dalies pakeistu 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k. 17 sk., 1 t., p. 146), kuris pakeistas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1), pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.

2 Prekių ženklas, kurio registracijos buvo prašoma, yra vaizdinis žymuo „Dada & Co. kids".

3 Prekės, kurioms buvo prašoma registracijos, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 25 klasei ir atitinka aprašymą „Drabužiai, apranga, avalynė, galvos apdangalai".

4 2006 m. spalio 23 d. Bendrijos prekių ženklo paraiška paskelbta *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 2006/043.

5 2006 m. gruodžio 1 d. ieškovė *Ifemy's Holding GmbH*, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 42 straipsniu (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsnis), pateikė protestą dėl prašomo prekių ženklo registracijos visų šio sprendimo 3 punkte nurodytų prekių atžvilgiu.

6 Protestas buvo grindžiamas vokišku žodiniu prekių ženklu DADA, 2001 m. balandžio 10 d. įregistruotu Nr. 30114449, kuriuo žymimos būtent 25 klasės prekės, atitinkančios tokį aprašymą: „Drabužiai, apranga, avalynė, galvos apdangalai".

7 Protestas buvo grindžiamas galimybe supainioti pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktą (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktas).

8 2007 m. liepos 24 d. paraišką pateikęs asmuo paprašė, kad ieškovė pateiktų ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymų pagal Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 2 ir 3 dalis (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalys).

9 2007 m. rugpjūčio 30 d. laišku VRDT paprašė ieškovės pateikti minėtus įrodymus per du mėnesius, t. y. vėliausiai 2007 m. spalio 31 dieną.

10 2007 m. spalio 31 d. ieškovė faksu išsiuntė VRDT laišką, kuriame pateikė dokumentų, laikomų galinčiais įrodyti ankstesnio prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų, sąrašą. Tačiau aptariami dokumentai prie šio laiško nepridėti.

11 2007 m. lapkričio 9 d. VRDT paštu gavo šio laiško originalą bei 202 puslapius, atitinkančius šiame laiške nurodytus dokumentus.

12 2007 m. lapkričio 23 d. Protestų skyrius ieškovei nurodė, kad į 2007 m. lapkričio 9 d. pateiktus dokumentus nebus atsižvelgta, nes jie nepateikti per nustatytą terminą.

13 2007 m. gruodžio 20 d. ieškovė VRDT nurodė, kad tuo atveju, kai pranešimas perduotas ne visas, VRDT turi apie tai pranešti siuntėjui ir paprašyti perduoti pakartotinai. Todėl ji nurodė laukianti tokio prašymo tvirtindama, kad 2007 m. spalio 31 d. faksu gautas jos pranešimas buvo „akivaizdžiai ne visas".

14 2008 m. kovo 19 d. laišku ieškovė, remdamasi, be kita ko, 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Reglamentą Nr. 40/94 (OL L 303, p. 1), 80 taisyklės 2 dalimi, reikalavo VRDT, kad būtų atsižvelgta į ankstesnio prekių ženklo naudojimo įrodymus.

15 2008 m. balandžio 16 d. sprendimu Protestų skyrius atmetė protestą nurodydamas, kad ieškovė per nustatytą terminą nepateikė ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymų.

16 2008 m. birželio 16 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 57–62 straipsniais (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniai), pateikė VRDT apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo. Pirma, ji kaltino Protestų skyrių, kad savo sprendime klaidingai nustatė Bendrijos prekių ženklo paraišką pateikusį asmenį, ir, antra, rėmėsi, be kita ko, Reglamento Nr. 2868/95 80 taisyklės 2 dalies ir vienodo vertinimo principo pažeidimu.

17 2008 m. lapkričio 27 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT ketvirtoji apeliacinė taryba šią apeliaciją atmetė. Savo sprendimo 15 punkte Apeliacinė taryba tvirtino, kad nėra skirtumo dėl to, jog Protestų skyriaus sprendime kaip paraišką pateikęs asmuo vietoj DADA & CO. KIDS SRL nurodyta DADA & CO. MEN SRL. Tai paprasta transkripcijos klaida, o apie šį sprendimą buvo tinkamai pranešta paraišką pateikusio asmens atstovams ir ieškovei pagal Reglamento Nr. 2868/95 77 taisyklę. Be to, šio sprendimo 21 punkte ji nurodė, kad šiuo atveju VRDT tiesiog taikė Reglamento Nr. 2868/95 22 taisyklę, o minėto sprendimo 23–25 punktuose tvirtino, kad VRDT praktika nėra diskriminuojanti, nes atitinka teisės nuostatas, ir kad yra kitų apskundimo būdų. Galiausiai ginčijamo sprendimo 26 punkte ji nurodė, kad faksu perduotas pranešimas nebuvo ne visas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 2868/95 80 taisyklės 2 dalį, nes 2007 m. spalio 31 d. ieškovė neketino ir nebandė siųsti 202 puslapių, atitinkančių laiške minėtus ankstesnio prekių ženklo naudojimo įrodymus.

Šalių reikalavimai

18 Ieškovė Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą bei Protestų skyriaus sprendimą,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

19 VRDT Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

20 Savo ieškiniui dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo pagrįsti ieškovė iš esmės remiasi trimis pagrindais. Pirmasis susijęs su „formalių reikalavimų", Reglamento Nr. 40/94 77a straipsnio 1 dalies (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 80 straipsnio 1 dalis), Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 2 dalies ir teisinės valstybės principo pažeidimu. Antrasis susijęs su Reglamento Nr. 2868/95 80 taisyklės 2 dalies pažeidimu.

Trečiasis – su vienodo vertinimo ir sąžiningos konkurencijos principų, apibrėžtų EB 2 ir 3 straipsniuose bei Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnyje, pažeidimu.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su „formalių reikalavimų“, Reglamento Nr. 40/94 77a straipsnio 1 dalies, Reglamento Nr. 2868/95 50 taisyklės 2 dalies ir teisinės valstybės principo pažeidimu

Šalių argumentai

21 Ieškovė kaltina Apeliacinę tarybą, kad nepanaikino Protestų skyriaus sprendimo, kuriame kaip Bendrijos prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo klaidingai nustatytas trečiasis asmuo, t. y. *Dada & Co. Men Srl*, kuri yra kito Bendrijos prekių ženklo savininkė.

22 Kadangi minėtas sprendimas nebuvo panaikintas, šiuo metu egzistuoja du sprendimai, t. y. Protestų skyriaus sprendimas ir ginčijamas sprendimas, kurie yra palankūs dviem skirtingiems asmenims, ir kiekvieną iš jų, kiek jie susiję su bylinėjimosi išlaidomis, turi vykdyti ieškovė.

23 VRDT ginčija ieškovės argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

24 Pagal Reglamento Nr. 2868/95 redakcijos, galiojusios susiklostant faktinėms bylos aplinkybėms, 50 taisyklės 2 dalį Apeliacinės tarybos sprendime, be kita ko, nurodyti šalių ir jų atstovų vardai ir pavardės (pavadinimai).

25 Šiuo atveju ieškovė akivaizdžiai nepagrįstai nurodo šios nuostatos pažeidimą, nes Apeliacinė taryba teisingai nurodė šalių ir jų atstovų vardus ir pavardes (pavadinimus).

26 Be to, pagal Reglamento Nr. 40/94 77a straipsnio 1 dalį, jei VRDT padarė įrašą Registre arba priėmė sprendimą, kuriuose yra akivaizdi procedūrinė klaida, priskirtina VRDT, ši užtikrina, kad įrašas būtų anuliuotas, o sprendimas – panaikintas.

27 Pagal Reglamento Nr. 40/94 77a straipsnio 3 dalį (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 80 straipsnio 3 dalis), šis straipsnis neatima iš šalių teisės paduoti apeliaciją remiantis 57 ir 63 straipsnių (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 58 ir 65 straipsniai) nuostatomis arba galimybės Reglamente Nr. 2868/95 nustatyta tvarka ir sąlygomis VRDR sprendimuose ištaisyti visas kalbos, transkripcijos arba akivaizdžias klaidas.

28 Pagal Reglamento Nr. 2868/95 53 taisyklę, jei VRDT savo iniciatyva arba procesiniuose veiksmuose dalyvaujančios šalies prašymu sprendime nustato kalbos klaidą, perrašymo netikslumą ar akivaizdžią klaidą, ji užtikrina, kad šias klaidas arba netikslumus ištaisytų atsakingas departamentas ar skyrius.

29 Šiuo atveju iš VRDT bylos dokumentų matyti, kad savo sprendime nurodydamas DADA & CO. MEN SRL Protestų skyrius klaidingai nurodė Bendrijos prekių ženklą pateikusio asmens pavadinimą. Tačiau minėtame sprendime teisingai nurodytas paraišką pateikusio asmens adresas, teisėtas atstovas ir bylos numeris. Be to, pranešimo apie šį sprendimą akte teisingai nurodytas paraišką pateikęs asmuo, o pranešta buvo tinkamai šio asmens paskirtam teisėtam atstovui. Apie ieškovės apeliaciją, pateiktą dėl Protestų skyriaus sprendimo, VRDT taip pat pranešė minėtam teisėtam atstovui.

30 Iš to matyti, kad, priešingai nei tvirtina VRDT, nurodyta klaida padaryta pačiame Protestų skyriaus sprendime, o ne pranešime apie jį, todėl nesvarbi teismų praktika, pagal kurią pažeidimai pranešimo apie sprendimą procedūroje yra nesusiję su sprendimu ir todėl negali daryti įtakos jo galiojimui (1972 m. liepos 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Imperial Chemical Industrines prieš Komisiją*, 48/69, Rink. p. 619, 39 punktas; 1998 m. gegužės 28 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *W prieš Komisiją*, T-78/96 ir T-170/96, Rink. VT p. I-A-239 ir II-745, 183 punktas ir 2002 m. liepos 2 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *SAT.1 prieš VRDT (SAT.2)*, T-323/00, Rink. p. II-2839, 12 punktas).

31 Vis dėlto Protestų skyriaus padaryta paraišką pateikusio asmens nustatymo klaida nelėmė jokių procedūrinių pasekmių ir neturėtų būti laikoma procedūrine klaida pagal Reglamento Nr. 40/94 77a straipsnio 1 dalį. Todėl minėta nuostata šios bylos aplinkybėms netaikytina.

32 Iš iki šiol ir ypač iš šio sprendimo 29 punkte pateiktų paaiškinimų greičiau išplaukia, kad Protestų skyriaus padarytą identifikavimo klaidą reikia laikyti transkripcijos arba akivaizdžia klaida, kaip numatyta Reglamento Nr. 40/94 77a straipsnio 3 dalyje ir Reglamento Nr. 2868/95 53 taisyklėje. Todėl, remiantis šiomis nuostatomis, tokią klaidą

savo iniciatyva arba vienos iš suinteresuotųjų šalių prašymu gali ištaisyti atsakingas VRDT departamentas ar skyrius, nesant būtinybės minėtam departamentui ar skyriui paskelbti sprendimą, kuriame padaryta klaida, negaliojančiu arba jį panaikinti.

33 Iš Reglamento Nr. 40/94 62 straipsnio 1 dalies (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 64 straipsnio 1 dalis) matyti, kad jeigu Apeliacinė taryba priima sprendimą dėl apeliacijos, ji gali, be kita ko, pasinaudoti skyriaus, atsakingo už sprendimą, dėl kurio pateikta apeliacija, kompetencijai priklausančiais įgaliojimais.

34 Taigi Apeliacinė taryba nesuklydo ir nepažeidė su šiuo pagrindu susijusių nuostatų dėl to kad pasinaudodama Protestų skyriaus kompetencijai priklausančiais įgaliojimais konstatavo šio skyriaus padarytą transkripcijos arba akivaizdžią klaidą ir ėmėsi priemonių ją ištaisyti pagal Reglamento Nr. 40/94 77a straipsnio 3 dalį ir Reglamento Nr. 2868/95 53 taisyklę. Dėl tokios klaidos konstatavimo ir ištaisymo atitinkamai ginčijamo sprendimo 9 ir 15 punktuose Protestų skyriaus sprendimas neturi būti panaikinamas.

35 Kalbant apie ieškovės argumentą, glaustai išdėstytą šio sprendimo 22 punkte, VRDT teisingai jį atmetė nurodydama, kad ieškovė nepatiria žalos dėl to, kad yra du sprendimai, kuriuos ji turi vykdyti. Iš tikrųjų ginčijamas sprendimas pakeitė Protestų skyriaus sprendimą, kiek tai susiję su nurodymu padengti bylinėjimosi išlaidas, ir tai išplaukia iš jo rezoliucinės dalies 3 punkto bei motyvuojamosios dalies 32 punkte nurodytų nuostatų. Todėl bendrovė *Dada & Co. Men Srl*, per klaidą nurodyta Protestų skyriaus sprendime, neturėtų reikalauti kokių nors teisių ieškovės atžvilgiu.

36 Dėl likusios dalies pažymėtina, jog ieškovė nepateikė kitų kaltinimų ar argumentų, susijusių su nurodytu „formalių reikalavimų“ ir teisinės valstybės principo pažeidimu. Todėl šis pažeidimas laikytinas neįrodytu.

37 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad pirmąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 2868/95 80 taisyklės 2 dalies pažeidimu

Šalių argumentai

38 Ieškovė tvirtina, kad faksu gautas pranešimas, kuris pradedamas žodžiais „norėtume pateikti šiuos įrodymus“, tačiau kuriame nepateikiami jokie aptariami įrodymai, yra akivaizdžiai gautas ne visas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 2868/95 80 taisyklės 2 dalį. Todėl ji mano, kad pagal tą pačią nuostatą VRDT turėjo ją apie tai informuoti ir paprašyti perduoti pranešimą pakartotinai.

39 Apeliacinės tarybos tvirtinimas, kad ieškovė net neketino perduoti viso pranešimo faksu, yra paprasčiausias spekuliavimas jos ketinimais. Grįsdama savo ieškinį ieškovė tik patvirtino, kad, kalbant apie daugiau nei 200 puslapių perdavimą faksu, perduoti tokio pranešimo be trukdžių neįmanoma.

40 Apeliacinės tarybos tvirtinimas, grindžiamas 2007 m. spalio 31 d. faksimilinio pranešimo viršutinėje dalyje pateikiama informacija, taip pat yra spekuliacinis ir nepagrįstas.

41 VRDT ginčija ieškovės argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

42 Pagal Reglamento Nr. 2868/95 80 taisyklės 2 dalį:

„Jei faksimiliniu ryšiu gautas pranešimas yra nepakankamai išsamus [gautas ne visas] ar neįskaitomas arba jei [VRDT] pagrįstai abejoja dėl perdavimo tikslumo, [VRDT] apie tai praneša siuntėjui ir nurodo jam per [VRDT] nurodytą terminą pakartotinai perduoti originalą faksimiliniu ryšiu arba pristatyti originalą pagal 79 taisyklės a punktą. Jei šis prašymas per nurodytą terminą įvykdomas, pakartotinio perdavimo arba originalo gavimo data laikoma pirminio pranešimo data <…> Jei tas prašymas per nurodytą terminą neįvykdomas, pasiųstas dokumentas laikomas negautas."

43 Reikia priminti, kad šios nuostatos tikslas yra suteikti pranešimus VRDT faksu siunčiantiems asmenims galimybę perduoti dokumentus pakartotinai arba pateikti originalus pasibaigus terminui protestui paduoti, jeigu susiklosto viena iš minėtoje nuostatoje nurodytų aplinkybių, kad jie galėtų ištaisyti dėl minėtų aplinkybių atsiradusius trūkumus (2007 m. gegužės 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Black & Decker prieš VRDT – Atlas Copco (Erdvinis juodos ir geltonos spalvų*

elektrinio prietaiso vaizdas ir kt.), T-239/05, T-240/05, T-245–T-247/05, T-255/05 ir T-274/05–T-280/05, nepaskelbtas Rinkinyje, 60 punktas).

44 Taigi, kaip teisingai nurodė VRDT, minėtoje nuostatoje nurodyti atvejai, kuriais objektyvus veiksnys, susijęs su nuo aptariamos šalies valios nepriklausančiomis išskirtinėmis arba neįprastomis techninėmis aplinkybėmis, trukdo jai tinkamai perduodi dokumentus faksu.

45 Tačiau reikia patikslinti, kad Reglamento Nr. 2868/95 80 taisyklės 2 dalyje nenurodyti atvejai, kuriais tai, kad pranešimas faksu yra gautas ne visas arba neįskaitomas, priklauso tik nuo siuntėjo, apsisprendusio neperduoti viso ir įskaitomo pranešimo, net jeigu techniniu požiūriu tai būtų buvę įmanoma, valios.

46 Be to, tai reiškia, kad, kaip patvirtina pavartotas prieveiksmis „pakartotinai“, Reglamento Nr. 2868/95 80 taisyklės 2 dalyje pripažįstamas dokumentų, apie kuriuos faksu perduotas pranešimas gautas ne visas arba buvo neįskaitomas, ir vėliau VRDT nurodymu pateiktų dokumentų originalų arba vėliau faksu pateiktų dokumentų tapatumas, ir todėl prieštaraujama tam, kad, pasinaudojant šia galimybe, būtų taisoma, keičiama arba pateikiama naujų dokumentų. Bet koks kitas aiškinimas leistų procedūros VRDT šalims apeiti jiems nustatytus terminus, o tai akivaizdžiai prieštarautų Reglamento Nr. 2868/95 80 taisyklės 2 dalies tikslui.

47 Remiantis šiais principais reikia patikrinti, ar šioje byloje 2007 m. spalio 31 d. faksu gautas pranešimas turi būti laikomas gautas ne visas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 2868/95 80 taisyklės 2 dalį.

48 Šiuo atžvilgiu reikia atmesti ieškovės argumentą, kad faksu gautas pranešimas, kuris pradedamas žodžiais „norėtume pateikti šiuos įrodymus", tačiau kuriame nepateikiami jokie aptariami įrodymai, yra akivaizdžiai gautas ne visas, kaip numatyta Reglamento Nr. 2868/95 80 taisyklės 2 dalyje. Remiantis šio sprendimo 44 ir 45 punktuose nurodytais principais, toks pranešimas gautas ne visas gali būti laikomas tik jei siuntėjas iš tikrųjų ketino ir bandė perduoti faksu aptariamus įrodymus. Tačiau, atsižvelgiant į šio sprendimo 46 punkte nurodytą principą, jeigu siuntėjas faksu ketino perduoti tik laišką su išvardytais visais įrodymais, kuriais jis planuoja remtis, ir vėliau paštu išsiuntė juos kaip šio laiško originalo priedus, jis negali naudingai remtis Reglamento Nr. 2868/95 80 taisyklės 2 dalimi.

49 Šiuo atveju iš VRDT bylos dokumentų matyti, kad laišką, gautą faksu paskutinę Protestų skyriaus nustatyto termino dieną, t. y. 2007 m. spalio 31 d., sudarė penki puslapiai, jis atrodė visas ir nuoseklus dokumentas, tinkamai autoriaus pasirašytas, ir jame nebuvo jokios nuorodos į kokį nors priedą ar kažkokį dokumentą. Be to, iš bylos dokumentų matyti, kad kiekviename iš penkių šio laiško, kuris VRDT išsiųstas faksu, puslapių buvo nuoroda: „Seite: [skaičius nuo 001 iki 005] von 005".

50 Be to, ieškovė nei Protestų skyriuje, nei vėliau Apeliacinėje taryboje formaliai neginčijo, kad 2007 m. spalio 31 d. ji išsiuntė tik šį laišką ir kad naudojimo iš tikrųjų įrodymus, kartu su laiško originalu išsiųstus paštu, VRDT gavo 2007 m. lapkričio 9 d., t. y. praėjus devynioms dienoms po to, kai baigėsi nustatytas terminas. Ji nenurodė, kad bandė siųsti šiuos įrodymus faksu, nepateikė nė mažiausio paaiškinimo dėl aplinkybių, kuriomis tiksliai buvo siunčiama faksu 2007 m. spalio 31 d., ir tik patvirtino, kad,

kalbant apie daugiau nei 200 puslapių perdavimą faksu, perduoti tokio pranešimo be trukdžių neįmanoma. Be to, ieškovė nepateikė 2007 m. spalio 31 d. faksimilinio pranešimo perdavimo ataskaitos arba bet kokios kitos ataskaitos ar išrašo, galinčių prireikus patvirtinti, kad 2007 m. spalio 31 d. buvo bandyta, tačiau nesėkmingai, perduoti įrodymus faksu.

51 Esant tokioms pakankamai tikslioms ir sutampančioms aplinkybėms bei nesant jokių įtikinamų jas paneigiančių ieškovės paaiškinimų, Apeliacinė taryba pagrįstai nusprendė, kad faksu perduotas tik penkių puslapių laiškas, o kiti 202 puslapiai paštu buvo perduoti vėliau, nenustatytą datą, ir kad ieškovė net neketino šių 202 puslapių siųsti faksu.

52 Dėl tų pačių aplinkybių ieškovė Teisme neturėtų apsiriboti tvirtinimu, kad ši Apeliacinės tarybos išvada yra paprasčiausias spekuliavimas jos ketinimais. Tam, kad Teismas galėtų suformuluoti savo poziciją, ji turi pateikti jam paaiškinimą arba pagrindimą, kuris paneigtų nurodyto fakto tikėtinumą (šiuo klausimu žr. 2004 m. sausio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Aalborg Portland ir kt. prieš Komisiją*, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ir C-219/00 P, Rink. p. I-123, 79 punktą).

53 Tokiomis aplinkybėmis reikia daryti išvadą, kad ieškovė neįrodė, jog 2007 m. spalio 31 d. bandė faksu perduoti ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymus.

54 Iš to išplaukia, kad pranešimas, kurį VRDT faksu gavo 2007 m. spalio 31 d., neturi būti laikomas gautas ne visas, kaip numatyta Reglamento Nr. 2868/95 80 taisyklės 2 dalyje, nes bet kuriuo atveju minėta nuostata šios bylos aplinkybėms netaikytina.

55 Todėl antrąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su vienodo vertinimo ir sąžiningos konkurencijos principų, apibrėžtų EB 2 ir 3 straipsniuose bei Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnyje, pažeidimu

Šalių argumentai

56 Ieškovė tvirtina, kad, pažeidžiant Sutartį, VRDT praktika diskriminuojami asmenys, įsikūrę „tolesniuose Europos regionuose", kurie turi daug mažiau laiko nei įsikūrusieji Ispanijoje tam, kad savo pranešimus VRDT išsiųstų laiku, paprastai per jiems nustatytą dviejų mėnesių terminą. Asmuo, negyvenantis šalia VRDT buveinės, norėdamas būti tikras, kad laiškas bus gautas laiku, o pavėluoto gavimo atveju bus taikomas *restitutio in integrum* principas, laišką turėtų išsiųsti likus maždaug dviem savaitėms iki termino pabaigos, o Ispanijoje gyvenantys asmenys gali disponuoti visu terminu. Be to, ši praktika gali paskatinti suinteresuotuosius asmenis įsikurti arčiau VRDT buveinės arba naudotis netoli jos esančių teisines paslaugas teikiančių kontorų paslaugomis, o tai būtų verslo laisvės ribojimas.

57 VRDT argumentas, kad visi gali savo pranešimus siųsti faksu, yra klaidingas. Pirma, tam tikri dokumentai, visų pirma spalvoti, negali būti perduodami faksu. Antra, kaip ir šiuo atveju, tam tikri pranešimai yra per didelės apimties, kad galėtų būti išsiųsti faksu be trukdžių.

58 Ieškovė pažymi, kad egzistuoja tam tikras skaičius objektyviais kriterijais pagrįstų ir nediskriminuojančių VRDT praktikos alternatyvų. Pavyzdžiui, VRDT galėtų leisti, kaip daro Teismas, pateikti pranešimus elektroniniu paštu arba atsižvelgti į faksimilinio pranešimo išsiuntimo datą ir priimti naudojimo iš tikrųjų įrodymus, kurie buvo išsiųsti laiku, bet gauti jau pasibaigus terminui.

59 Ieškovė, atsikirsdama į Apeliacinės tarybos argumentą, kad ji turėjusi apskundimo galimybių, kuriomis nepasinaudojo, nurodo, kad, pirma, remiantis VRDT praktika, prašymas pratęsti terminą pagal Reglamento Nr. 2868/95 71 taisyklės 1 dalį nebūtinai bus patenkintas. Antra, nebuvo galima pratęsti procedūrų sumokant mokestį pagal Reglamento Nr. 40/94 78a straipsnį (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 82 straipsnis), nes minėtas straipsnis netaikomas to paties reglamento 43 straipsnyje numatytam terminui. Trečia, *restitutio in integrum* pagal Reglamento Nr. 40/94 78 straipsnį (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 81 straipsnis) suteikiamas tik labai nedaugeliu atvejų ir todėl nėra tinkama alternatyva. Be to, nėra jokių priežasčių, dėl kurių ieškovas turėtų atsisakyti savo teisių ir sumokėti papildomą mokestį dėl VRDT „diskriminuojančios praktikos“.

60 Galiausiai ieškovė tvirtina, jog Reglamento Nr. 2868/95 22 taisyklės 2 dalyje numatyta, kad protestą padavęs asmuo su naudojimu susijusius savo įrodymus turi pateikti iki nustatyto termino pabaigos, o ne tai, kad iki tos dienos šiuos įrodymus turi gauti

VRDT. Ji pažymi, kad šią taisyklę reikia aiškinti atsižvelgiant bendruosius teisės principus, visų pirma vienodo vertinimo principą, ir kad ji turi atitikti šiuos principus.

61 VRDT ginčija ieškovės argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

62 Pagal Reglamento Nr. 2868/95 22 taisyklės 2 dalį:

„Jei protestą padavusi šalis turi pateikti ženklo naudojimo įrodymus arba pagrįstus nenaudojimo motyvus, reikalaujamus įrodymus [VRDT] paragina pateikti per jos pačios nustatytą terminą. Jei protestą padavusi šalis tokių įrodymų iki termino pabaigos nepateikia, [VRDT] atmeta protestą."

63 Iš šios nuostatos formuluotės išplaukia, kad joje numatytas terminas yra naikinamasis, todėl VRDT negali atsižvelgti į jokius pavėluotai pateiktus įrodymus (žr. 2002 m. spalio 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Institut für Lernsysteme prieš VRDT – Educational Services (ELS)*, T-388/00, Rink. p. II-4301, 28 punktą).

64 Kaip ir terminai skundui ir ieškiniui paduoti, toks terminas yra imperatyvus ir nepriklauso nuo šalių ir teismo, kuris turi patikrinti, net ir savo iniciatyva, ar jo buvo laikytasi, valios. Šis terminas turi atitikti teisinio saugumo reikalavimą ir būtinybę išvengti bet kokios diskriminacijos ar savivalės vykdant teisingumą (pagal

analogiją žr. 1971 m. liepos 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Müllers prieš CES*, 79/70, Rink. p. 689, 18 punktą; 1987 m. vasario 4 d. Sprendimo *Cladakis prieš Komisiją*, 276/85, Rink. p. 495, 11 punktą ir 2000 m. birželio 29 d. Sprendimo *Politi prieš Europos mokymo fondą*, C-154/99 P, Rink. p. I-5019, 15 punktą).

65 Teismas, kaip ir VRDT, mano, kad tikrinant, ar šio termino buvo laikytasi, Reglamento Nr. 2868/95 22 taisyklės 2 dalį reikia aiškinti taip, kad įrodymas yra „pateiktas“ ne tada, kai jis išsiunčiamas VRDT, bet tada, kai VRDT jį gauna.

66 Pirma, iš tikrųjų tokį aiškinimą pažodžiui patvirtina Reglamento Nr. 2868/95 22 taisyklės 2 dalies formuluotėje vartojamas veiksmažodis „pateikti“ įrodymus VRDT. Iš tikrųjų šis veiksmažodis reiškia, kad įrodymas perkeliamas arba perduodamas iki tos vietos, kur įsikūrusi VRDT, veikiau akcentuojant veiksmo rezultatą, o ne jo pradžią.

67 Antra, nors nei Reglamente Nr. 40/94, nei Reglamente Nr. 2868/95 nėra nuostatų, atitinkančių Teismo procedūros reglamento 43 straipsnio 3 dalies nuostatą, pagal kurią skaičiuojant procesinius terminus atsižvelgiama tik į dokumento pateikimo Teismo kanceliarijai datą, toks aiškinimas atitinka šių dviejų reglamentų bendrą struktūrą, nes keliose konkrečiose jų nuostatose numatyta, kad, kalbant apie procesinius terminus, dokumentui priskirtina data yra jo gavimo, bet ne jo išsiuntimo data. Tai matyti iš, pavyzdžiui, Reglamento Nr. 2868/95 70 taisyklės 2 dalies, pagal kurią pranešimo apie procesinį veiksmą, nuo kurio pradedamas skaičiuoti terminas, atveju terminas pradedamas skaičiuoti nuo išsiųsto dokumento gavimo. Tas pats pasakytina ir apie Reglamento Nr. 2868/95 72 taisyklę, pagal kurią, jei terminas baigiasi dieną, kai dokumentai negali būti „priimti“ VRDT, tas terminas pratęsiamas iki pirmos dienos, kai dokumentai galės būti „priimti“, ir apie Reglamento Nr.2868/95 80 taisyklės 2 dalį,

pagal kurią pakartotinio perdavimo arba originalo „gavimo" data laikoma pirminio pranešimo „gavimo" data, jeigu pasirodė, kad trūko šio pirminio pranešimo dalių.

68 Trečia, VRDT teisingai nurodo, kad analogiška išvada išplaukia iš sprendžiant ginčus Bendrijos viešosios tarnybos srityje nusistovėjusios teismų praktikos, pagal kurią Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatų 90 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad skundas yra „paduotas" ne tada, kai išsiunčiamas institucijai, bet tada kai ši jį „gauna" (1981 m. lapkričio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Michel prieš Parlamentą*, 195/80, Rink. p. 2861, 8 ir 13 punktai; 1991 m. rugsėjo 25 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Lacroix prieš Komisiją*, T-54/90, Rink. p. II-749, 28 ir 29 punktai; 2006 m. gegužės 15 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Schmit prieš Komisiją*, F-3/05, Rink. VT p. I-A-1-9 ir II-A-1-33, 28 punktas).

69 Ketvirta, šis aiškinimas atitinka ir teisinio saugumo reikalavimą. Iš tikrųjų juo užtikrinama, kad Reglamento Nr. 2868/95 22 taisyklės 2 dalyje nurodyto termino pradžia ir pabaiga bus nustatytos aiškiai ir jo bus griežtai laikomasi.

70 Penkta, priešingai nei tvirtina ieškovė, šis aiškinimas atitinka ir būtinybę išvengti bet kokios diskriminacijos ar savivalės vykdant teisingumą, nes leidžia vienodai skaičiuoti terminus visų šalių, nesvarbu, kur yra jų gyvenamoji vieta arba kokia tautybė, atžvilgiu.

71 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal teismų praktiką vienodo vertinimo arba nediskriminavimo principas reikalauja, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos situacijos – vienodai, jei toks vertinimas negali būti objektyviai

pagrįstas (2008 m. liepos 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Campoli prieš Komisiją*, C-71/07 P, Rink. p. I-5887, 50 punktas).

72 Šiuo atveju tiksliai žinoma, ir su tuo sutinka VRDT, kad toli nuo Alikantės (Ispanija) įsteigtų arba gyvenančių šalių situacija gali būti mažiau palanki nei arčiau šio miesto įsteigtų arba gyvenančių šalių, jeigu dokumentus VRDT jos siunčia paštu.

73 Tačiau vien aplinkybės, kad laiško siuntimo paštu trukmė skiriasi pagal išsiuntimo valstybę, nepakanka daryti išvadą, kad, atsižvelgiant į pagal Reglamento Nr. 2868/95 22 taisyklės 2 dalį pateiktų įrodymų gavimo datą, atitinkami asmenys diskriminuojami pagal tai, kurioje valstybėje jie yra šių įrodymų išsiuntimo momentu (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2008 m. gruodžio 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Lofaro prieš Komisiją*, T-293/07 P, Rink. VT p. I-B-1-85 ir II-B-1-531, 49 punktą).

74 Pirma, remiantis 2005 m. priimtų nurodymų dėl procedūrų VRDT 1.2 punktu, paprastai VRDT nustato dviejų mėnesių terminus. Kalbant apie ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymų pateikimą, pažymėtina, jog šio termino paprastai visiškai pakanka tam, kad protestą padavęs asmuo, kuris elgiasi gana rūpestingai kaip pakankamai apdairus asmuo, esantis bet kurioje Sąjungos teritorijos vietoje, galėtų surinkti ir pateikti savo įrodymus, juo labiau kad suinteresuotasis asmuo turi palaukti, kol bus paprašytas kitos šalies pateikti tokius įrodymus pagal Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 2 ir 3 dalis.

75 Antra, aplinkybę, kad laiško siuntimo paštu į Alikantę trukmė skiriasi pagal išsiuntimo valstybę, šiek tiek kompensuoja kiekvieno suinteresuotojo asmens galimybė prašyti,

jei tai pateisina aplinkybės, pratęsti terminą pagal Reglamento Nr. 2868/95 71 taisyklės 1 dalį. Be to, minėto reglamento 72 taisyklės 4 dalyje nurodyta, kad jei dėl išskirtinio įvykio, pavyzdžiui, stichinės nelaimės arba streiko, nutrūksta arba sutrinka abipusis procesiniuose veiksmuose dalyvaujančių šalių ir VRDT ryšys, VRDT pirmininkas gali nuspręsti, kad iki jo nurodytos datos pratęsiami visi terminai, kurie kitu atveju būtų pasibaigę tą dieną arba po to, kai prasidėjo toks įvykis, toms šalims, kurių buveinė ar įregistruota įstaiga yra atitinkamoje valstybėje narėje arba kurių paskirti atstovai toje valstybėje narėje turi verslo vietą.

76 Trečia, nurodytą diskriminaciją bet kuriuo atveju nuslopina visiems asmenims suteikta galimybė keistis dokumentais su VRDT naudojantis faksu pagal Reglamento Nr. 2868/95 80 taisyklę. Kadangi šis siuntimo būdas yra greitas, atsižvelgiant į įrodymų gavimo datą nenukenčia nė vienoje valstybėje šių įrodymų siuntimo momentu esantys asmenys (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Lofaro prieš Komisiją* 50 punktą).

77 Šiuo klausimu ieškovė negali tik nurodyti, kad didelės apimties pranešimų negalima siųsti faksu be trukdžių. Šis tvirtinimas yra niekuo nepagrįstas ir jį paneigia VRDT nurodyta informacija, visų pirma susijusi su byla, kurioje 2009 m. kovo 25 d. Pirmosios instancijos teismas priėmė Sprendimą *Anheuser-Busch prieš VRDT – Budějovický Budvar (BUDWEISER)* (T-191/07, Rink. p. II-691).

78 Be to, galimi trukdžiai siunčiant pranešimą faksu, dėl kurių faksu gautas pranešimas gali būti laikomas gautas ne visas arba neįskaitomas, konkrečiai numatyti Reglamento

Nr. 2868/95 80 taisyklės 2 dalyje, pagal kurią tokiu atveju šaliai, nukentėjusiai dėl tokių trukdžių, leidžiama nustatyti naują terminą. Be to, minėtame Sprendime *Erdvinis juodos ir geltonos spalvų elektrinio prietaiso vaizdas* Teismas nusprendė, kad į šios nuostatos taikymo sritį patenka spalvotų dokumentų siuntimas faksu.

79 Iš to matyti, kad ieškovė nepagrįstai tvirtino, jog Apeliacinė taryba neatsižvelgė į vienodo vertinimo principą dėl to, kad tikrindama, ar buvo laikytasi nustatyto termino, rėmėsi jos pranešimo gavimo data pagal Reglamento Nr. 2868/95 22 taisyklės 2 dalį.

80 Kadangi nurodytas sąžiningos konkurencijos principo pažeidimas grindžiamas prielaida, kad neatsižvelgta į vienodo vertinimo principą, konstatuotina, jog ir šis pažeidimas neįrodytas.

81 Dėl likusios dalies ieškovė nepateikė jokio kaltinimo ar argumento, susijusio su nurodytu Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio pažeidimu. Todėl jis laikytinas neįrodytu.

82 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad trečiąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti, o su juo ir visą ieškinį, nesant būtinybės nuspręsti dėl ieškinio reikalavimų, kuriais siekiama panaikinti Protestų skyriaus sprendimą, priimtinumo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

83 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo.

84 Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal VRDT pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. **Priteisti iš *Ifemy's Holding GmbH* bylinėjimosi išlaidas.**

Forwood Schwarcz Popescu

Paskelbta 2011 m. kovo 15 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.